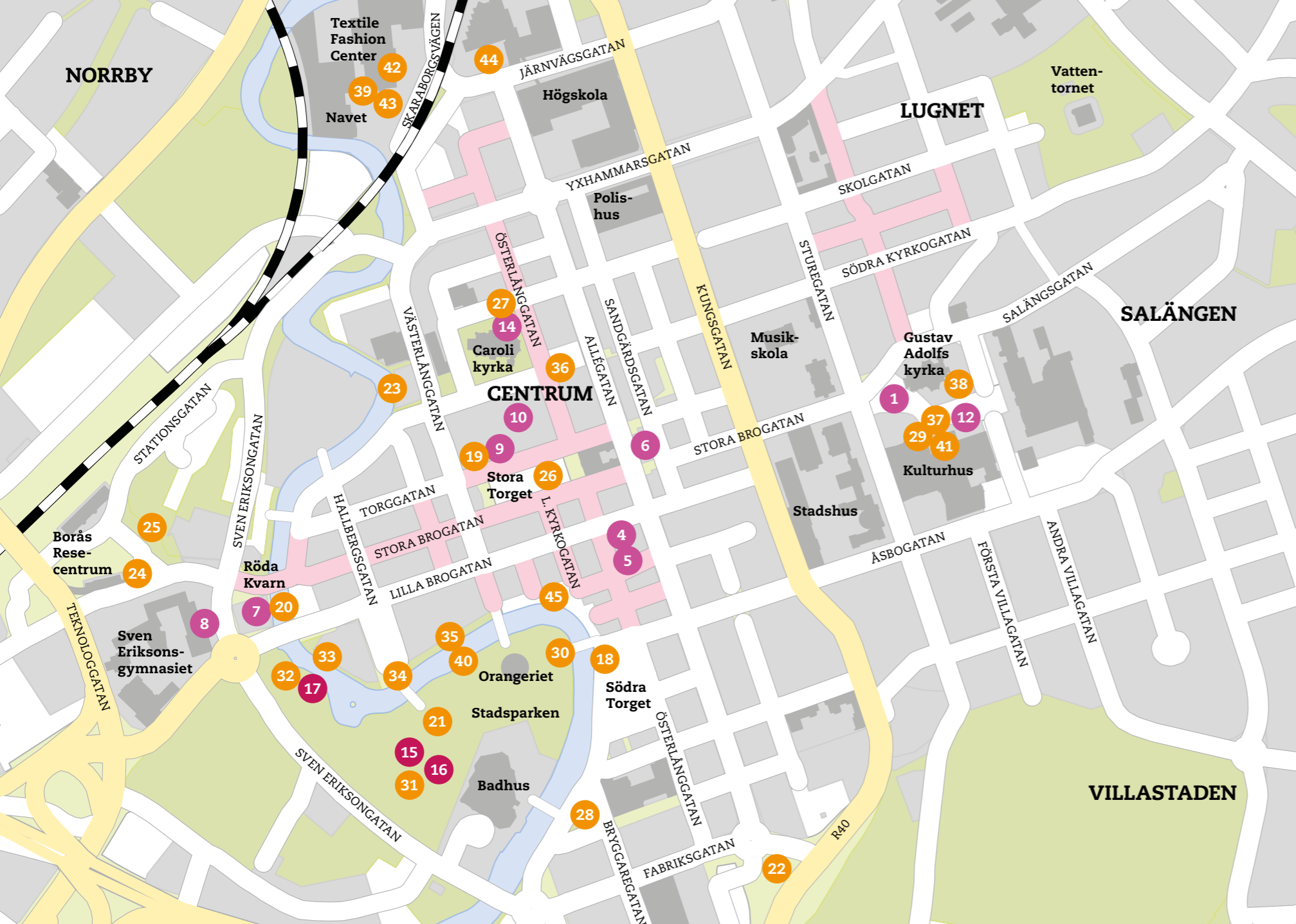

**A
GRIN
WITHOUT
A CAT**

**Borås Internationella
Skulpturbiennal 2018**

A Grin Without a Cat
26 maj - 23 september

BORÅS INTERNATIONELLA
SKULPTURBIENNAL 2018

Innehållsförteckning

	Sida
Biennialverk	
1 Chiara Bugatti, <i>No One Else in The World</i> , 2018	16
4 Jonah Freeman & Justin Lowe, <i>The San San Trilogy</i> , 2014-2016	22
5 Sofia Hultén, <i>Bootstraps</i> , 2018	24
6 Iman Issa, <i>Heritage Studies #5</i> , 2015	26
7 Christian Jankowski, <i>Heavy Weight History</i> , 2014	28
8 Hassan Khan & Andeel, <i>Groteskomashion</i> , 2018	30
9 Katarina Löfström, <i>Cipher</i> , 2018	32
10 Simon Mullan, <i>Monument For The Common</i> , 2016	34
12 Børre Sæthre, <i>Tempo Modules</i> , 1960-2018	38
14 Johan Thurfjell, <i>Memorial</i> , 2018	42
Regionalt skulpturutbyte	
15 Ivar Johnsson, <i>Såningsmannen</i> , 1950	
16 Matti Haupt, <i>Vadande flicka</i> , 1940	
17 David Myrvold, <i>Stubbe (Yggdrasil)</i> , 2018	
<i>Läs mer om våra skulpturutbyten på sid 46-47.</i>	
Borås Stads skulpturer	
18 Charlotte Gyllenhammar	32 Claes Hake
19 Eva Hild	33 Claes Hake
20 Fredrik Wretman	34 Kerstin Dahl Norén
21 Marianne Lindberg de Geer	35 Pål Svensson
22 Jim Dine	36 Tilda Lovell
23 Anna Stake	37 Carl Fredrik Reuterswärd
24 Bigert & Bergström	38 Sven Erik Johansson
25 Richard Brixel	39 Klara Kristalova
26 Richard Nonas	40 Xavier Veilhan
27 Olle Brandqvist	41 Matthias Van Arkel
28 Carl Fredrik Reuterswärd	42 Cajsa Von Ziepel
29 Anna-Karin Furunes	43 Jaume Plensa
30 Pål Svensson	44 Sean Henry
31 Nils Möllerberg	45 Åsa Maria Bengtsson
<i>Läs mer om de befintliga skulpturerna på sid 48-51.</i>	

Välkommen till Borås Internationella Skulpturbiennial 2018

För sjätte gången har vi glädjen att bjuda på en internationell skulpturbiennial med konstnärer från olika delar av världen. Att låta konsten ta plats i det offentliga rummet har blivit något av ett signum för Borås. Runt om i staden möts man av konst i alla dess former från klassisk skulptur till mer samtida uttryck och stora muralmålningar.

Årets biennial är koncentrerad till Borås Konstmuseum och till stadens centrum där ni hittar verk ute i det offentliga rummet, i en butiklokal och under juni månad även på biografen Röda kvarn. Nytt för i år är att medverkande konstnärer deltar med verk både inne på Borås Konstmuseum och utomhus. Flera av konstnärerna deltar med helt nyproducerade verk och några av konstnärerna har producerat sina verk på plats i Borås.

Som curator och konstnärlig ledare har vi bjudit in Power Ekroth som står för koncept och urval av konstnärer. Hon har valt att ge biennalen titeln *A Grin Without a Cat* – hämtad från *Alice i underlandet*. I anslutning till årets biennial visar vi utställningen *The Cat's Tail* med verk från samlingen som anknyter till huvudutställningens tematik.

Startskottet för Borås konststatsning i det offentliga rummet var när *Pinocchio* invigdes för tio år sedan, livligt omdebatterad vid uppförandet men numera omåttligt populär. Besöker du årets biennial kan du passa på att även ta del av stadens befintliga skulpturer. Saknar ni någon av stadens befintliga skulpturer på er vandring så kan den ha fått en ny placering eller är utlånad till en annan kommun. Under biennalen sker nämligen ett parallellt satellitprojekt med ett regionalt skulpturutbyte.

Varmt välkomna att ta del av Borås internationella skulpturbiennial!

Eva Eriksson
Chef, Borås Konstmuseum

Welcome to the 2018 International Sculpture Biennial in Borås

For the sixth time, we have the pleasure of inviting you to our international sculpture biennial with artists from all over the world. Making room for art in public spaces has come to epitomise Borås. All around the city, we encounter a variety of art, from classical sculptures to more contemporary works and monumental murals.

This year, the Biennial is concentrated to the Borås Museum of Modern Art and the city centre, where you will find works outside in public, in a shop, and, in June, at the Röda Kvarn cinema. A new feature this year is that the artists will be participating with works both inside the Museum and outdoors. Several artists will be showing entirely new pieces, some of which are produced on site in Borås.

Our guest curator and artistic director is Power Ekroth, who proposed the concept and selected the artists. The title she chose for the Biennial is *A Grin Without a Cat* – inspired by *Alice in Wonderland*. As an extension of this year's Biennial, we will show the exhibition *The Cat's Tail*, with works from the collection that relate to the theme of the main exhibition.

The public art initiative in Borås began ten years ago with the unveiling of *Pinocchio*. Triggering lively debate when it was first installed, it has come to be incredibly popular. At this year's Biennial, why not take the opportunity to see the city's existing sculptures. If you can't find one of the old sculptures on your tour, it may have moved to another location, or perhaps it is on loan to another municipality. Parallel satellite projects will be taking place during the Biennial, involving regional sculpture exchanges.

We wish you a warm welcome to the Borås International Sculpture Biennial!

Eva Eriksson
Director, Borås Museum of Modern Art

A Grin Without a Cat

“Katter utan flin har jag sett ofta, tänkte Alice, men flin utan katter, det var det underligaste jag har sett i hela mitt liv!”

Lewis Carroll, Alice i Underlandet, 1865

Verkligheten sägs kunna överträffa fiktionen och utifrån ett personligt perspektiv är detta sant på ett accelererande vis. Hade någon exempelvis berättat för mig för några år sedan vem ”ledaren för den fria världen” skulle vara idag hade jag tagit det som ett lustigt skämt. Samtidigt handlar den offentliga debatten inte längre om visionära utopier eller visioner om hur en gemensam framtid kan se ut utan diskursen fokuserar på enskilda frågor på ett pragmatiskt, icke-ideologiskt och ett föga övertygande vis. Det finns också en tendens av misstanke, nästan en fientlighet och ett avståndstagande, gentemot poesi, konst och fiktion. Det betyder naturligtvis att kulturen, det område där vi kan spegla samhället vi lever i, får allt mindre utrymme i den politiska och offentliga debatten.

För Borås Internationella Skulpturbiennal 2018 valde jag ett tema med inspiration från den underbara barnboken Alice i Underlandet av Lewis Carroll, på grund av dess relation till det surrealistiska och intresset för nonsens.

För ett sekel sedan var den aktiva handlingen att uttrycka sig med nonsens en form av motståndskraft och ett sätt att uttrycka missnöje mot rationalismen som endast tycktes resultera i våld, krig och nationalism. Framförallt användes det som en kritik gentemot rådande samhällsstrukturer. Bland de kulturella uttrycksformerna återfanns DADA-rörelsen och surrealismen.

Carrolls roman har inspirerat konstnärer, forskare och filosofer över hela världen i mer än ett sekel. Nyligen blev Cheshire-katten, med sin förmåga att försvinna bit för bit tills endast leendet kvarstår, namngivare för Quantum Cheshire Cat, ett skeende då forskare för första gången separerade en partikel från en av dess fysiska egenskaper. Astronomer har även uppkallat en galax efter den illustrerade katten. Den franska filosofen Gilles Deleuze var speciellt inspirerad av Carrolls typ av nonsens och talar mycket om det i sin bok, *Logic of Sense* (1969), där han radikalt omprövar ”mening”. Han tänker sig att Carroll delade upp verkligheten i småbitar och kunde därmed ganska lättvindigt påvisa att verkligheten består av en mängd uppskurna bitar med en speciell organiserad ordning.

De inbjudna konstnärerna i 2018 års upplaga av biennalen ställer ut både i det offentliga rummet och inne på Konstmuseet. Det offentliga rummet visar sig ibland vara ett problematiskt utrymme att visa konst i, eftersom konsten här konkurrerar med ett intensivt bombardemang av kommersiella budskap. I år är det valår och i slutet av utställningsperioden kommer det också att finnas en annan typ av politisk aktivitet i det offentliga rummet. Konst tycks granskas på ett annorlunda sätt än andra budskap i det allmänna, och inte med samma regelverk. Offentlig konst ska verka osynligt men fortfarande fascinera. Historiskt sett har offentlig konst, förenklat sagt, varit en direkt återspeglning av vem eller vad som regerar - en oraffinerad typ av monumentalism för regenten, den rikaste personen, eller den ”moraliska” ledaren. En av fördelarna med demokrati är en konst befriad från makten via ”arm-längds avstånd”. Många av konstverken i utställningen adresserar direkt eller indirekt olika maktstrukturer och omprövar på så vis vår verklighet.

Børre Sæthre är intresserad av utopiska ideal i relation med konst och arkitektur, **Christian Jankowskis** film tar sig an samma sak med ett mycket direkt tillvägagångssätt medan **Iman Issa** har en annan mer kontemplativ formulering om vad, och hur, vi ser på historiska konstverk idag. **Simon Mullan** gör ett nytt monument för en annan, mer ”osynlig”, kraft: den vanliga människan, **Hassan Khan** kommenterar den absurda och burleska tendensen i dagens diskurs. **Katarina Löfström** experimenterar med budskap och hur olika perspektiv och abstraktioner kan förändra och förbättra dem med ett format påminnande om skyltar i Las Vegas. **Jonah Freeman & Justin Lowes** filmer talar om visioner om utopier från en nära förtid.

En stor del av de inbjudna konstnärerna arbetar på samma sätt som Deleuze föreställde sig att Carrolls romaner fungerade – genom att klippa upp

verkligheten och omorganisera den, vilket gör det möjligt för publiken att ändra sitt perspektiv och sin position till omvärlden.

Chiara Bugatti tolkar omvärlden och arrangerar om resultatet i rumsliga och interaktiva installationer, **Latifa Echakhch** tar bort detaljer från, eller demonterar artefakter och med små gester förändrar detta fokus. Detta är en liknande arbetsprocess som **Sofia Hultén** ägnar sig åt men med ett annat mer absurdistiskt resultat.

Carroll skrev en uppföljare till *Alice i Underlandet* några år senare kallad *Alice i Spegellandet* (1872). Alice klättrar här genom en spegel och befinner sig därefter i en värld där allt är mycket märkligt och hon hittar en bok skriven på ett till synes oförståeligt språk. Hon förstår efter en stund att texten i boken är skrivet spegelvänt. När hon håller upp spegeln kan hon läsa dikten *Jabberwocky*, som trots att den är förbryllande och fängslande ändå inte har någon mening. Denna dikt var en direkt inspiration för **Jan Švankmajers** film med samma namn från 1971. Švankmajer är i sin tur en av de viktigaste inspirationskällorna för **Bröderna Quay** som också arbetar med marionetter och animationer, där de mer otrevliga sidorna av vårt undermedvetna utforskas. Rädsla och hur vi hanterar rädsla är även en del av verktygen i **Johan Thurfjells** verk. Det undermedvetna och delar av vårt mest hemliga liv eller "guilty pleasures" är också avgörande för **Nathalie Djurberg** och **Hans Bergs** filmer, skulpturer och installationer.

Förhoppningsvis kan besökaren finna ett eller flera verk i utställningen som kan fungera som en skrattspegel eller ett förstoringsglas, och kanske se på det vi kallar verklighet lite annorlunda därefter.

Power Ekroth
Curator

Power Ekroth

Power Ekroth (SE/NO) är en oberoende curator och kritiker. Bland hennes utställningar kan nämnas Momentum Biennale, Moss, Norge 2013, John Bock på Kulturhuset Stadsteatern, Stockholm 2015, OFF Biennale, Something Else i Kairo, Egypten 2015.

A Grin Without a Cat

"Well! I've often seen a cat without a grin, thought Alice; but a grin without a cat!
It's the most curious thing I ever saw in my life!"

Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland*, 1865

Reality is said to exceed the fiction, and from personal experience this is true at an accelerating rate. For example, had someone told me a few years ago who the "leader of the free world" would be today, I would have taken it for a big joke. Similarly, public debate is no longer about utopias or broader visions of a possible joint future; instead, the discourse focuses on single issues in a pragmatic, non-ideological, and unconvincing way. There is also a tendency of suspiciousness, not to say hostility and rejection, towards poetry, art and fiction. This means, of course, that the arts, the realm in which we can mirror the society we live in, get less and less space in politics and public debate.

For the Borås International Biennial 2018, I chose a theme from *Alice in Wonderland*, the marvellous children's book by Lewis Carroll, because of its relation to the surreal, and the interest in nonsense.

A century ago, the art of expressing nonsense was an act of resistance, and a means of voicing discontent with a rationalism that seemed only to lead to violence, war and nationalism – and, above all, a challenge against structures in society. Among the cultural expressions were the DADA movement and surrealism.

Carroll's novel has inspired artists, scientists and philosophers worldwide for more than a century. Recently, the Cheshire Cat, with its ability to disappear bit by bit until only the smile remains, lent its name to the *Quantum Cheshire Cat*, when scientists for the first time separated a particle from one of its physical properties, and astronomers have even named a galaxy after the illustrious creature. The famous philosopher Gilles Deleuze was specifically inspired by the Carrollian brand of nonsense in his radical rethinking of meaning. In his seminal book *Logic of Sense* (1969), he suggests that Carroll was cutting up reality in bits and pieces, and thus rather innocently revealed that reality is already an organisation of cut-up pieces.

The artists invited for the 2018 edition will be exhibiting both in the Museum and in public spaces, which sometimes proves problematic, as art now has to compete with an intense bombardment of commercial messages. This year, Sweden is having a general election, and towards the end of the exhibition period there will also be other forms of political activities in the public space. Somehow, art is scrutinised very differently from other messages in public, and by a different set of standards. Public art is supposed to be somewhat invisible and still captivating. Historically, and in simplified terms, public art has been a direct reflection of the current leadership – a crude form of monumentality for the king/ruler, the richest person, or the “moral” leader. One of the benefits of democracy is that art is liberated from the strings of supremacy. Many of the works in this exhibition address different power structures directly or indirectly, and in that sense reconsider our reality.

Børre Sæthre is interested in the utopian ideals connected with art and architecture; **Christian Jankowski's** film has a head-on approach to the monuments of the past while **Iman Issa** presents a more contemplative formulation about how we interpret historical works of art today. **Simon Mullan** is making a new monument for a different, more “silent”, force: the common; **Hassan Khan** comments on the absurd and burlesque tendency in today's discourse and **Katarina Löfström** explores how messages are altered and enhanced by different perspectives and abstractions, using a Las Vegas format; **Jonah Freeman's** and **Justin Lowe's** films speak about past visions of utopia.

Many of the invited artists work in ways similar to how Deleuze imagined Carroll's novels – by cutting up reality and rearranging it, enabling the audience to change perspective and position.

Chiara Bugatti reinterprets her surroundings and rearranges the result in spatial and interactive installations; **Latifa Echakhch** removes details from, or disassembles, artifacts and with small gestures changes the focus; and this is also a similar work process of **Sofia Hultén**, although with a different, more absurdist, result.

Carroll wrote a sequel to *Alice in Wonderland* a few years later, *Through the Looking Glass* (1872). Alice climbs through a mirror and finds herself in a world where everything is strange, and she finds a book written in a seemingly unintelligible language. But she understands that it is written in mirror-writing. Even when holding it up to a mirror and reading the reflected poem *Jabberwocky*, it still makes little sense, but it's nevertheless puzzling and captivating. This poem was the direct inspiration for **Jan Švankmajer's** film from 1971. Švankmajer, in turn, is one of the major inspirational sources for **the Quay Brothers** who also work with puppets and animation, where the more uncanny sides of our consciousness are explored. Fears and how we deal with them are also among **Johan Thurfjell's** main tools for his sculptures. The subconscious and parts of our most secret life or guilty pleasures are also the root of **Nathalie Djurberg's** and **Hans Berg's** films, sculptures and installations.

Hopefully, visitors will find a work of art, or several, in the exhibition that can serve as a mirror, or magnifying glass, forever changing their perspective on what we call reality a little bit.

Power Ekroth
Curator

Power Ekroth

Power Ekroth (SWE/NO) is an independent curator and critic. Curated exhibitions includes Momentum Biennale, Moss, Norway 2013, John Bock at Kulturhuset Stadsteatern, Stockholm 2015 and OFF Biennale, Something Else, in Cairo, Egypt 2015.

The Cat's Tail

Verk från Borås Konstmuseums samling

I ett rum fyllt av föremål som fossiler, böcker, snäckor och en modell av planetsystemet sitter en rullstolsburen lysmask och pratar med en fladdermus. "Jag skulle vilja berätta för dig vad jag funderar på" säger lysmasken till fladdermusen. Därefter påbörjas en lång utläggning som tar upp existentiella frågeställningar kring universum, tiden och skapelsen. Fladdermusen lyssnar på lysmaskens funderingar samtidigt som den utför en rad mystiska experiment i bakgrunden. Scenerna är från filmen *Le rond universel* (2012) av Lisa Jeannin och Rolf Schuurmans som finns i Borås Konstmuseums samling.

Verket visas tillsammans med andra verk ur Konstmuseets samling i utställningen *The Cat's Tail* som har utformats i relation till 2018 år skulpturbiennal, *A Cat Without a Grin*. Frågeställningar som tas upp i biennalen fortsätter och breddas i verk från skilda epoker och med olika uttryck. Verken i utställningen plockar upp trådar kring perception och minne i relation till omvärld och historia samt olika strategier att hantera de begränsningar och utmaningar som samhälleliga roller och förväntningar kan innebära. Individens plats i världen och förhållande till makt vävs samman med det vardagliga och privata.

Konstnärer i utställningen:

Kristina Abelli Elander, Jonas Dahlberg, Nathalie Djurberg och Hans Berg, Marie-Louise Ekman, Carin Ellberg, Mats Hjelm, Kristina Jansson, Lisa Jeannin och Rolf Schuurmans, Gittan Jönsson, Eva Klasson, Beth Laurin, Gerhard Nordström, Anna Sjö Dahl, Pernilla Zetterman och Johan Zetterquist.

Anna Lönnquist

Intendent för pedagogik och samling, Borås Konstmuseum

The Cat's Tail

Works from the collection

In a room full of things such as fossils, books, sea shells and a model of the solar system, a glow-worm in a wheelchair sits talking to a bat. "I wanted to tell you something I've been thinking about", says the glow-worm. This is the start of a long discussion on existential issues relating to the universe, time and creation. The bat listens to the glow-worm's musings, while performing a few mysterious experiments in the background. The scenes are from the film *Le rond universel* (2012) by Lisa Jeannin and Rolf Schuurmans, which is in the collection of the Borås Museum of Modern Art.

This and other works from the Museum collection are featured in the exhibition *The Cat's Tail*, organised in dialogue with the 2018 Sculpture Biennial theme, *A Cat Without a Grin*, exploring and expanding the issues addressed in the Biennial with works of different eras and styles. The exhibition also elaborates on themes such as perception and memory in relation to the world and history, along with strategies for coping with the limitations and challenges that social roles and expectations can entail. The position of the individual in the world and how we relate to power is interwoven with everyday and private life.

Featured artists:

Kristina Abelli Elander, Jonas Dahlberg, Nathalie Djurberg and Hans Berg, Marie-Louise Ekman, Carin Ellberg, Mats Hjelm, Kristina Jansson, Lisa Jeannin and Rolf Schuurmans, Gittan Jönsson, Eva Klasson, Beth Laurin, Gerhard Nordström, Anna Sjö Dahl, Pernilla Zetterman, and Johan Zetterquist.

Anna Lönnquist

Curator of education and the collection, Borås Museum of Modern Art

Chiara Bugatti

Chiara Bugattis skulpturer kan beskrivas som en sällsynt hybrid av hypervetenskap och extrem materiell sensualitet. De fysiska egenskaperna och de historiska materiella konnotationerna i hennes komplexa installationer är också i nära dialog och interaktion med de utrymmen som de är installerade i och genererar på så sätt nytt innehåll. Med rötter i vetenskaper såsom kosmologi, meteorologi, geologi, arkeologi och konst- och arkitekturhistoria skapar hon sitt eget universum, som i sin tur utforskar sina omgivningar.

För biennalen har Bugatti byggt en anordning för att observera solen. Hon har använt en sorts svetsat glas, som används för att se på solförmörkelser, skuren i exakt samma format som en iPhone7. Vi föreställer oss himlen och dess sfär som så blå som den alltid representerats, men universum började ungt och blått och har gradvis blivit mer rött allteftersom stjärnorna har blivit fler och äldre. Universums genomsnittliga färg går under benämningen "Cosmic Latte #FFF8E7". Bugatti har brutit ner de ljus och färger som formar Cosmic Latte till ett spektrum av färger och använder sig av en grupp av objekt för att förkroppsliga den kosmiska paletten i form av en installation. Här finns också en typ av temperaturgivare där vätskan på översidan blir kallare ju mer plattformen under värms upp. Detta är en parallell till hur temperaturen på jorden i relation till yttre rymden (-270,43°C) fungerar, där universum fortfarande kyls ner efter Big Bang, alltmedan jorden blir varmare och varmare.

Chiara Bugatti, *Between Here and There* (2018).

Chiara Bugatti

Chiara Bugatti's sculptures could be described as a rare hybrid of hyper-science and extreme material sensuality. The physical properties and historical connotations of the material she uses in her complex installations are also in close dialogue with the specifics of the space they inhabit, and the works interact and generate new meanings. Drawing from sciences such as cosmology, meteorology, geology, archaeology, art and the history of architecture, she creates her own universe, which, in turn, explores our surroundings.

A sun observation device is built outside with the type of welding glass normally used for watching eclipses. It is cut in the exact dimensions of an iPhone 7. We believe the sky and the celestial sphere to be as blue, like it is always represented, but the universe actually started out young and blue and gradually grew more red as the myriad of stars evolved and aged. The average colour of the universe is called "Cosmic Latte #FFF8E7". Bugatti disperses the light that forms Cosmic Latte into a spectrum of colours, and uses a group of objects to embody the cosmic palette in an installation. Here you also find a temperature device where the liquid on top gets colder as the platform underneath warms up, a parallel with the relationship between the temperature on earth and in outer space (-270,43°C), which is still cooling off after the Big Bang, while the earth is getting warmer and warmer.

Nathalie Djurberg & Hans Berg

Nathalie Djurberg har utvecklat en distinkt stil i sina filmer med leranimationer ackompanjerade av suggestiva och hypnotiska soundtracks skapade av musikern och kompositören Hans Berg. Filmernas narrativ tenderar att expandera från duken och in i rummet, inte bara i form av ljud utan även som skulptur och installation. Ibland påminner verken om mardrömmar och vid andra tillfällen om dagdrömmar där vi kan få utrymme för våra djupaste begär, som vi kanske själva finner motbjudande. Passioner, hemliga perversioner, böjningar och frestelser är alla delar av det mänskliga tillståndet där lust och skam har ett problematiskt sätt att blandas ihop.

I biennalen är Djurberg & Berg representerade inne på Konstmuseet med en video från samlingen samt en nyare skulptur. Skulpturen *Worship (Plantain in Diamonds)* är en överdimensionerad och roterande halvt skalad banan utsmyckad med kristaller och manifesterar med sina groteska och magnetiska attribut de surrealistiskt fallocentriska tider vi lever i.

Nathalie Djurberg & Hans Berg

Nathalie Djurberg has developed a distinctive style of clay animation film, with suggestive and even hypnotic soundtracks by musician and composer Berg. The narratives in the films tend to expand from the films into the room, not just as sound but also as sculpture and installation. Sometimes, their works reminds us of nightmares, at others of daydreams, airing our deep desires that might be repulsive even to ourselves. Passions, secret perversions, inclinations and allurements are all part of the same human condition, where lust and guilt have a problematic tendency to be interlinked.

Djurberg & Berg are represented with a video from the collection and the sculpture *Worship (Plantain in Diamonds)* indoors at the Museum as part of the Biennial. The sculpture, an oversized, half-peeled and blinged-out rotating banana, manifests the surreal phallic-centric times we live in, with its grotesque and magnetic attributes.

Nathalie Djurberg & Hans Berg,
Worship (Plantain in Diamonds) (2016).

Courtesy of: Kulturförvaltningen, Stockholms Läns Landsting

Latifa Echakhch

På ett enkelt men mycket poetiskt vis är Latifa Echakhchs verk alltid laddade med såväl kulturella som politiska undertoner. Exempelvis genom att demontera eller bara ta bort små detaljer från ganska världsiga artefakter i vår vardagsmiljö gör hon oss uppmärksamma på problem som kontinuerligt påverkar vår sociala miljö på individnivå eller i en globaliserad värld.

Echakhch representeras med två konstverk inne på Konstmuseet. Ett av de första verken i utställningen är *La dépossession*, en teaterduk målad som himlen. Den illusion som scenografin är tänkt att ge oss är nedbruten då duken kollapsar från sin position i taket. Himlen faller ned på oss och trompe-l'œil-effekten som teaterkulissen ger oss är dekonstruerad. På flaggstängerna i verken *Fantasia* (*Empty Flag, White*), *Corner Piece* är alla flaggor borttagna och därmed även flaggornas glorifierande funktion. Den praktiska betydelsen är borta och objekten laddas med en ny innebörd.

Latifa Echakhch

Simple but poetic, the gestures of Echakhch's works are always charged with cultural and political undertones. For instance, just by removing small details from rather generic artefacts in our everyday environment, or disassembling them, she turns our attention to issues that continuously affect our environment. This might be on an individual level, or part of our collective history, and concern either national or globalised topics.

Echakhch is represented with two artworks inside the Museum. One of the first works in the exhibition is *La dépossession*, which consists of a theatre backdrop painted like the sky. The illusion that it is supposed to convey is shattered as the device suspending the canvas to the ceiling is collapsing. The sky is literally falling down on us, deconstructing the trompe-l'œil effect of the theatre. The flag poles of *Fantasia* (*Empty Flag, White*), *Corner Piece*, are all empty, stripped of their glorifying purpose. The practical significance of each object is removed, charging them with new meaning.

Latifa Echakhch, *La dépossession* (2014).

Courtesy of: Kamel Mennour

Jonah Freeman & Justin Lowe

Konstnärssduon Justin Lowe och Jonah Freeman arbetar med film och storskaliga installationer där besökaren bjuds in att utforska miljöer i ett fantastiskt universum. I biennalen visar duon verket *The San San Trilogy*, som är en film uppbyggd av tre distinkta och autonoma kapitel: *The Floating Chain* (2014), *Scenario in the Shade* (2015) och *Mercury City* (2016). Att se alla sekvenser tar ungefär 90 minuter. San San Metroplex är en sorts stadskorridor längs kusten i Kalifornien som bygger på en idé av futuristen Herman Khan formulerad i hans bok *The Year 2000* (1967). Kahn var i sin tur inspiration för huvudkaraktären i Stanley Kubricks klassiska film *Dr. Strangelove*. Herman Khan var dessutom involverad i utvecklingen av vätebomben.

Konstnärerna själva menar att "Filmens estetik är inspirerad av den surrealistiska banaliteten i en reklamfilm för frukostflingor". I den fysiska platsen för filmen är tid och rum irrelevanta och det kraftfulla, psykedeliska soundtracket är suggestivt med en förmåga att knyta samman berättelserna. Otvetydigt frammanas de idéer som uppstod under 1968-eran, med utopiska ideal, civilrättsrörelse och om att vara "realistisk med att kräva det omöjliga".

Jonah Freeman & Justin Lowe, *The San San Trilogy* (2014-2016).

Courtesy of: Marlborough Fine Art

Jonah Freeman & Justin Lowe

The artist duo Lowe and Freeman make films and large-scale installations where visitors explore settings from an imaginary universe. For the Borås Biennial, the duo is showing *The San San Trilogy*, a film comprising of three distinct and autonomous chapters: *The Floating Chain* (2014), *Scenario in the Shade* (2015), and *Mercury City* (2016). The entire work takes around 90 minutes. The San San Metroplex is an urban corridor along the California coastline, and is based on an idea presented by the futurist Herman Khan in his 1967 book *The Year 2000*. Kahn, in turn, inspired the title character in Stanley Kubrick's classic film *Dr. Strangelove*, and was, in fact, involved in the development of the hydrogen bomb.

The artists comment that "the aesthetic is inspired by the surrealist banality of a breakfast cereal commercial". The physical setting is a place where time and space are irrelevant. The compelling, psychedelic soundtrack is suggestive and ties the narratives together, invoking the ideas put forward in the spirit of the spring of 1968: utopian ideals, the civil rights movement, and being "realistic and demanding the impossible".

Sofia Hultén

De vardagliga föremål som omger oss är material som Sofia Hultén använder i sina verk. Föremålen används inte som ready-mades utan blir istället omsorgsfullt omgjorda och ombyggda för att ändra sitt ursprungliga användningsområde. Denna metod resulterar i konstverk som har en stark likhet med sin ursprungsform men sättet de anpassas på skapar en överraskande absurd twist och nya frågor uppstår.

Inne på Konstmuseet visar Hultén tre verk från serien *Indecisive Angles*, uppbyggda av metodiskt konverterade pirlor. Pirlan, som vanligtvis är ett hjälpmedel för att enklare kunna flytta på tunga och skrymmande föremål, har här modifierats till ett estetiskt objekt. Verket *Bootstraps* bygger på samma princip. I detta fall är det en basketkorg som modifierats och kombineras i en serie för att placeras i det offentliga rummet.

Sofia Hultén

The ordinary things that surround us in everyday life are the materials Sofia Hultén uses in her works. But rather than using these commonplace objects as ready-mades, she painstakingly remakes and remodels them, altering their original purpose. The result of this method is artworks that bear a strong resemblance to their original shapes, but the adaptation adds a surprisingly absurd twist that raises new questions.

Hultén is exhibiting three works in the series *Indecisive Angles*, methodically converted trolleys, inside the Museum. These trolleys, a tool that makes otherwise bulky and heavy objects easier to move, have been modified into purely aesthetic objects. Another modified everyday item, the goal setter, is serially assembled and installed in a public place.

Sofia Hultén, *Bootstraps* (2018).

Courtesy of: Galerie Nordenhake & Galeri Daniel Marzona

Iman Issa

Sedan 2015 har Iman Issa arbetat på en serie skulpturer hon benämner *Heritage Studies* (ung. Studier av vårt kulturella arv). Issa hämtar inspiration från historiska konstverk och objekt samt hur de ställs ut i en samtida museikontext. Genom att skapa nya och mer minimalistiska skulpturer där det primära materialet är igenkänningsbart och att ställa ut dem tillsammans med texter som beskriver inspirationsobjektet, skapas möjligheter för nya tolkningar. Verken ifrågasätter det museala, vårt minne, våra värderingar och vilken vikt språk och text har i tolkningsarbetet av historiska artefakter. Ord som används för att beskriva historiska objekt kan verka neutrala vid en första anblick men över tid blir vi medvetna om att konnotationer och denotationer präglas av tidens ideal och partiska tolkningar.

I en serie fotografier som visas på Konstmuseet använder Issa sig av vardagsföremål för att imitera hur museer exponerar objekt. Både utomhus-skulpturen och fotografierna tar upp samma ämnen men på olika vis. Det språk som normalt används för att upphöja och ge värde åt enskilda objekt är lätt att känna igen. På något sätt tycks detta språk både avmystifiera vårt sätt att se på konst såväl som att addera nya mytologiska filter.

Iman Issa, *Heritage Studies* #5 (2015).

Courtesy of: Rodeo Gallery

Iman Issa

Since 2015, Iman Issa has been working on a sculpture series named *Heritage Studies*. Issa takes inspiration from historical works of art and objects and the way they are displayed in a contemporary museological context. By creating new and minimalist sculptures with a resemblance to the original artefact and pairing them up with texts describing the object that inspired the new work, new interpretations arise. The presentation mode challenges our memory, our values and the importance we ascribe to language in this context. The choice of descriptive words may seem neutral at first glance, but over time we become aware of biased connotations and denotations.

In a series of photographs shown at the Museum, she mimics and emulates museum display using everyday objects. The sculpture outdoors and the photographs discuss the same issues in different ways. The language that is normally used to elevate and give dignity to particular objects is readily familiar, and somehow it both demystifies the way we look at art and adds a new mythology to it.

Christian Jankowski

När det pratas om konst i offentlig miljö tänker kanske de flesta i första hand på framstående män från historien avporträtterade i form av stora bronsbyster eller ridandes på hästar. Dessa monument gjordes för att konsolidera makt eller manifesterade makten från den som hade kontroll: kungen eller presidenten, den rika donatorn eller diktatorn. Under det kalla kriget var offentliga skulpturer mycket viktiga för att impregnera en specifik politisk hållning eller en utopisk världssyn.

Filmen *Heavy Weight History* av Christian Jankowski använder sig av ett formspråk hämtat från populär-TV för att på ett nytt sätt närma sig några av Polens mest kända landmärken. En grupp mästare i tyngdlyftning iklädda nationens färger försöker lyfta ett antal monument i Warszawa medan en sportkommentator följer förloppet och kommenterar skulpturernas såväl som historiens tyngd. Jankowski väver samman kvickhet med sociala kommentarer för att föreslå nya tolkningar av tungt laddade ämnen, så som Polens samtida historia.

Christian Jankowski

For most people, sculpture in the public sphere conjures up images of prominent historical men on horseback or aggrandizing busts. These monuments were erected to display the importance of the ruling power: the king, the president, the dictator, the benefactor. During the Cold War, public sculptures gained increasing importance in promoting a particular political stance or utopian world view.

The film *Heavy Weight History* by Christian Jankowski, uses the visuals of mainstream television to present a fresh take on some of Poland's most famous landmarks. A group of champion weightlifters wearing their national colours attempt to lift different monuments throughout Warsaw while a sports commentator narrates the weight lifting, moving fluidly between the weight of the sculpture and that of history. Jankowski interweaves wit and social commentary to propose new interpretations of heavily charged subjects such as Poland's recent history.

Christian Jankowski, *Heavy Weight History* (2014).

© Christian Jankowski; Courtesy Lisson Gallery.

Hassan Khan

And in collaboration with the artist Andeel

Hassan Khan arbetar multidisciplinärt som konstnär, musiker och författare. Khan är förmodligen lika känd för sina experimentella musikframträdanden som för sina filmer och videoverk. Språket, liksom andra strukturer eller subtexter som genomtränger våra liv, är centrala delar i hans verk. Det som intresserar Khan är de burljeska drag vår tid exponerar.

I samarbete med Andeel, en av Egyptens mest kända och populära politiska skämttecknare, har Khan arbetat fram en skylt för att placeras i det offentliga rummet. Budskapet i skylten kombinerar humor och social kritik. Eftersom biennalens period sträcker sig över tidpunkten för det svenska valet då det offentliga rummet fylls med partipolitiska budskap kommer verket i detta sammanhang att framstå som en främmande fågel.

På Konstmuseet visar Hassan Khan videon *The Slapper and the Cap of Invisibility*.

Hassan Khan

And in collaboration with the artist Andeel

The multi-disciplinary artist, musician and writer Hassan Khan is probably as widely known for his experimental music live acts, as for his films and videos. Language and other structures and subtexts that permeate our lives are key elements in his works. What interests Khan is the burlesque treats that contemporary times exposes.

In a collaboration with Andeel, one of Egypt's most well-known and popular political cartoonists, Khan has developed a billboard that combines humour and social critique. In the year of the Swedish election, something outlandish takes possession of a central spot in the Borås landscape.

Hassan Khan's video *The Slapper and the Cap of Invisibility* is shown inside the Museum.

Hassan Khan, *The Slapper and the Cap of Invisibility* (2015). Courtesy of the artist and Galerie Chantal Crousel, Paris.

Katarina Löfström

Varje dag bombarderas vi av meddelanden i vårt visuella landskap. De flesta uppmanar oss att konsumera något eller att göra något, eller i valtider - att rösta på någon. Vårt språk överför dessa meddelanden genom ett system av konsonanter och vokaler. Vokalerna utgör de ljud och bokstäver vi använder för att skrika med och de ljud som anses vara närmast våra primala kommunikationssätt.

Katarina Löfström har sedan många år varit intresserad av vokaler som icke-signifikanta ljudspråk, starkt förknippade med känslor eller andra händelser som är svåra att exakt överföra i ord eller formulera på andra sätt. Hon menar att konsonanterna är kopplade till det analytiska sättet att tänka. Genom att ta bort konsonanterna från en mening ändras betydelsen helt och det som finns kvar är den kondenserade formen av den ursprungliga betydelsen. På en byggnad mitt på stora torget i Borås, en plats full av meddelanden, visar Löfström en version av sitt eget namn genom att bara använda vokaler, *a a i a ö ö*. Hennes abstraherade namn kommer att lysa upp i en typ av skyltbokstäver av neon, som påminner om HOLLYWOOD-bokstäverna eller klassiska Las Vegas-skyltar. Bokstäverna kommer inte att förmedla någon omedelbar information men indikerar säkerligen att det återfinns andra meddelanden här än det ögat först uppfattar, och att vi ibland behöver se bortom det första intrycket.

Katarina Löfström, *Cipher* (2018).

Katarina Löfström

Every day, the visual landscape bombards us with messages, most of which request us to buy something or do something, or –when an election is coming up –vote for someone. These messages are conveyed linguistically by a system of consonants and vowels. The vowels make up the sounds and letters that can be screamed, and the auditory sensation is considered close to our primal ways of communicating.

For years, Katarina Löfström has been interested in the vowels as non-significant linguistic sounds strongly associated with emotions or other occurrences that are difficult to exactly pin down in words or formulate in other ways. She sees consonants as being connected with the analytical, and by removing the consonants from a sentence the meaning changes completely. What is left is the condensed form of the original meaning. In the centre of the town square, a site full of messages, Löfström will display a version of her own name by using only vowels, *a a i a ö ö*. Her abstracted name will shine in the typeface of retro display letters, recalling the HOLLYWOOD sign, or the Las Vegas neon. The letters will not convey any actual information, but will certainly indicate the presence of messages other than what simply meets the eye, and that we sometimes need to look beyond the immediate impression.

Simon Mullan

I Simon Mullans verk finns en inneboende och djup respekt för fackkunskaper och färdigheter hos särskilda yrkesgrupper. Där finns också ett klassperspektiv med en idé om konstnären som proletär. Sin nära fyra meter höga kakelmonolit *Monument For the Common* tillägnar han arbetarklassen.

Verkets yta påminner om inredningen hos en slaktare eller i ett badhus. En offentlig plats. De gemensamma platser där vi samlas för att mötas och kanske utbyta ord eller idéer blir allt färre men också mer osynliga då de flesta ställen vi tänker på idag i själva verket har kommersialiserats.

Mullans utgångspunkt är en enkel kakelbit som han beskär och fortsätter sedan att placera plattorna en efter en efter att den första biten är placerad. Detta tillvägagångssätt är inget en kakelsättare skulle använda sig av, men gesten är tillräcklig för att ändra det färdiga resultatet så mycket att det skapar en harmonisk disharmoni och verket blir ett kraftfullt ställningstagande för det ordinära.

Simon Mullan

A deep respect for the knowledge and skills of craftsmanship is inherent in Simon Mullan's work, along with a class perspective, and the notion of the artist as a proletarian. Mullan wants to celebrate the working class with his nearly four-meter tall tiled monolith, *Monument for the Common*. It might remind you of an inverted butcher's shop or public swimming baths. A public place. Common places, where we meet and gather, to think and perhaps even exchange words or ideas are becoming more scarce but also more invisible; most places today have, in fact, been commercialised.

A single tile is Mullan's starting point. He cuts it and continues to set the tiles one by one after the first tile is placed. The single first cut is a small gesture that no tile-maker would make, but the gesture is enough to change the result so much that it creates a harmonious disharmony, and a powerful statement about the common.

Simon Mullan, *Monument For the Common* (2014).

Courtesy of: DITTRICH & SCHLECHTRIEM

Brothers Quay

Tvillingbröderna Quay är mest kända för sina fängslande och kusliga stop motion-filmer med dockanimationer, såsom *Street of Crocodiles*. I filmen *In Absentia* har de använt sig av verkliga aktörer i kombination med animationer och samarbetat med med den tyska kompositören Karlheinz Stockhausen. Filmen inspirerades av en serie teckningar av Emma Hauck, (1878-1928), som tillbringade större delen av sitt liv på ett mentalsjukhus. Hon skrev brev till sin man varje dag på ett så intensivt och kraftfullt vis att breven fylldes med överlappande text tills de förvandlades till suddiga bilder.

När Stockhausen såg *In Absentia* vid premiären rördes han till tårar. Vad bröderna inte visste var att Stockhausens mor fängslats av nazisterna i en liknande inrättning där hon senare avled. Även om det finns ett slags narrativ i filmen skapar den spöklika bildsekvensen, i kombination med Stockhausens musik, en surrealistisk mardröm snarare än en traditionell berättelse. *In Absentia* visas inne på Konstmuseet.

Brothers Quay

Best-known for their captivating and uncanny stop-motion films such as *Street of Crocodiles*, the twin brothers Quay used actual actors in combination with their trademark doll animations for their film *In Absentia*, a collaboration with the German composer Karlheinz Stockhausen. The film was inspired by a set of drawings by Emma Hauck (1878-1928), who spent most of her life in a mental institution. From the asylum, she wrote fervent and intense letters to her husband with, producing pages crammed with overlapping text that formed blurred images.

Stockhausen was moved to tears when he first watched *In Absentia*, due to his own family history. His own mother had been confined to an asylum by the Nazis, where she later died. The Brothers Quay were moved by his reaction, as they had directed the film without knowing his background. Although there is a suggestion of narrative in the film, the eerie imagery in combination with the soundtrack propose more of a surreal nightmare than a traditional story. *In Absentia* is presented inside the Museum.

Brothers Quay, *In Absentia* (2000).

Courtesy of: British Film Institute

Børre Sæthre

Om man söker på ordet “betonformstein” finner man många olika versioner av en typ av relief, väggdekor eller fristående strukturer som var mycket vanliga för några decennier sedan, speciellt i Östblocket. Efter Berlinmurens fall kom dessa designelement att bli starkt förknippade med totalitära regimer och kalla krigets kommunism trots att de inte symboliserade något politiskt i sig själva. Många av dessa är nu demolerade, begravda och glömda i ett försök att förtränga. De starka futuristiska dragen i de arkitektoniska strukturerna skulle dock fungera som ett inslag i vilken västerländsk science fiction-film som helst.

För biennalen har Børre Sæthre producerat en ny typ av betongmodul som är utställd inne på Konstmuseet där den utgör både en vägg/mur och skulptur. Under många år kunde Borås skryta med en egen dekorvägg i betong, designad av Backström & Reinius och placerad utanpå det centralt belägna varuhuset Tempo. Denna struktur försvann från centrum för många år sedan och har sedan dess legat utanför Borås i en liten skogsglänta där den har åldrats med värdighet. Genom att tillfälligt återföra några av betongstrukturerna till staden kommer Sæthre att återuppväcka minnen hos somliga och möjliggöra nya upptäckter för en yngre generation om arkitektur och dess nära kopplingar till idéer om utopi och framtid.

Børre Sæthre, *Tempo Modules 1960-2018* (2018).

Foto: Tony Danninger

Børre Sæthre

If you look up “betonformstein”, you will find many different varieties of relief, wall décor or free standing structures that were common some decades ago, especially in the Eastern bloc. After the fall of the Berlin Wall, these design elements became strongly associated with totalitarian regimes and cold-war communism, even though they were not political in themselves. Many have now been demolished, buried and forgotten. The futuristic style of these architectural structures would, however, be congenial props in any western made sci-fi movie.

Børre Sæthre has produced a new type of concrete module for the Biennial, which is exhibited as both wall and sculpture at the Museum. For many years, Borås was blessed with its very own concrete decor wall, a design by Backström & Reinius, placed on the central department store Tempo. The structure was removed years ago, and has since been lying outside in a clearing on the outskirts of the city, where it has aged gracefully. Temporarily bringing back some of the elements to the city will bring back memories for some, and be a new discovery for younger generations about architecture and its close links to ideas of utopia and future.

Jan Švankmajer

Inne på Konstmuseet presenteras Jan Švankmajers tidiga arbete *Jabberwocky*. Filmen bygger på dikten som blir uppläst för Alice i Lewis Carrolls bok *Alice i Spegellandet*. Dikten verkar helt sakna mening tills Alice upptäcker att hon kan läsa den om hon placerar en spegel bredvid den. Även om hon kan läsa den spegelvänt skapar dikten liten, eller ingen, mening. Švankmajers film är en mycket surrealistisk animation som lovsjunger det irrationella. Detta visar sig bland annat i scener där en docka föder nya dockor genom kroppsliga sår, och dockans fyllning utgör kött eller blir kastad i en köttkvarn för att därefter återuppstå i miniatyrversioner.

Böckerna om Alice i Underlandet utgör en bakgrund för biennalens tematik, där konsten fungerar som en spegel till världen där både det mest skrämmande och burleska samt det mest raffinerade och esoteriska ryms. Filmen *Jabberwocky* är ytterligare ett kaninhål på samma tema såväl som en spegel: en metaspegel mot den verklighet vi lever i.

Švankmajer anses allmänt vara en mästare av stopmotion-animering vars filmer utgör en stor inspirationskälla bland annat för bröderna Quay.

Jan Švankmajer

Jan Švankmajer's early work *Jabberwocky* is presented inside the Museum. The film is based on the poem read to Alice in Lewis Carroll's book *Through the Looking Glass*. The poem makes no sense until Alice finds out she can read it if she places a mirror next to it. Still, even when it is readable, the poem makes little sense to her. Švankmajer's film, a highly surreal animation, where a doll seems to give birth through wounds, where stuffing emerges like flesh, or is thrown into meat grinders and is resurrected as miniature versions. The film celebrates the irrational.

The novel *Alice in Wonderland* forms a backdrop for the Biennial as a whole, claiming that art serves as a mirror to the world, enhancing the most terrifying and burlesque, as well as the most refined and esoteric. The film *Jabberwocky* is yet another rabbit hole down the very same route and thus constitutes a mirror too: a meta mirror for the reality we live in.

Švankmajer is widely considered to be a master of stop-motion animation, and is a huge inspiration to the Quay brothers and many other artists.

Jan Švankmajer, *Jabberwocky* (1971).

Johan Thurfjell

Johan Thurfjells verk i biennalen leker med idén om mimesis, handlingen att imitera, men även representationen av människan - det antropomorfa. Med pinnar och stenar skapade av lera, papier-maché och brons utforskar han den punkt där råmaterialet blir till skulptur och när natur blir kultur. Skulpturen, *Memorial* (2018), som visas utomhus är i form av ett kors, ett tecken som används för att signalera och kommunicera något som endast förstås människor emellan.

Utgångspunkterna för Thurfjells skulpturer är ofta mycket privata och talar återkommande om förlust över tid. Det kan vara förlust av ungdomen, en framtida förlust av en älskad förälder eller av kontroll. Känslan av förlust är nära kopplad till nostalgi och rädsla. Det finns något fascinerande med rädsla, då rädslan kan ge näring åt fantasin.

Johan Thurfjell

Johan Thurfjell's work in the Biennial plays with mimesis, the act of imitation, but also the presentation of the self – anthropomorphism. Sticks and stones made of clay, papier-maché or, in the case of the outdoor sculpture, bronze, seek “the point at which raw material becomes sculpture: when nature becomes culture”. The outdoor sculpture, *Memorial* (2018), in the form of a cross is a sign signalling and communicating something that is understood only by humans.

Thurfjell's sculptures often have a very private starting point, and the subject matter is a narrative about loss over time. This may concern the loss of youth; a future loss of a loved parent; or a loss of control. The sense of loss is closely connected with a sense of nostalgia and fear. Fear can be fascinating; it sets the imagination going.

Johan Thurfjell, *3rd Age* (2018).

Courtesy of: Galerie Nordenhake

Konstnärbiografier / Artist Biographies

Chiara Bugatti

Chiara Bugatti b. 1991 in Lecco, IT, currently based in Malmö, SE. Studies at: MFA, Umeå Academy of Fine Arts, SE (2016). Selected Exhibitions: *Gemmazioni - Arte Formazione Ambiente*, Venice Academy of Fine Arts, IT (2012); *Magazzino del Sale*, Venice, IT (2014); *Lumen Residency Exhibition*, the Crypt Gallery, London, UK (2018).

Nathalie Djurberg & Hans Berg

Nathalie Djurberg b. 1978 in Lysekil, SE, currently based in Berlin, DE. Studies at: Malmö Art Academy, Malmö, SE (2002). Hans Berg b. 1978 in Rättvik, SE. Live and work in Berlin. Selected exhibitions: *The Great Mother*, Fondazione Nicola Trussardi, Palazzo Reale, Milan, IT (2015); *Inside*, Palais de Tokyo, Paris, FR (2015); *Fare Mondi (Making Worlds)*, 53rd Venice Biennale, Venice, IT (2009); *Nathalie Djurberg & Hans Berg*, Moderna Museet, Stockholm, SE (2018).

Latifa Echakhch

Latifa Echakhch b. 1974 in El Khnassa, MA, currently based in Paris, FR. Studies at: Lyon National School of Fine Arts. Selected exhibitions: *Le spectacle du quotidien*, Biennale de Lyon, FR (2009); 54th Venice Biennale, IT (2011); *A good neighbour*, 15th Istanbul Biennale, TR (2017).

Sofia Hultén

Sofia Hultén b. 1972 in Stockholm, SE, currently based in Berlin, DE. Studies at: Sheffield Hallam University, Sheffield, UK (1997). Selected exhibitions: *Documents 10 Today*, Art Museum Beijing, CN (2010); Reykjavik Arts Festival, National Gallery of Iceland, IS (2012); 8th Momentum Biennale, Moss, NO (2015).

Iman Issa

Iman Issa b. 1975 Cairo, EGY, currently based in New York, USA. Studies at: MFA at Columbia University, New York, USA (2007). Selected Exhibitions: *On the Road / Position Papers / Insertions*, 7th Gwangju Biennale, KR (2008); 8th Berlin Biennale, DE (2014). *Wanderlust*, Highline Art, New York, USA (2017).

Christian Jankowski

Christian Jankowski b. 1968, in Göttingen, DE, currently based in: Berlin, DE. Studies at: University Of Fine Arts (1998), Hamburg, DE. Selected exhibitions: *L'autre*, Biennale de Lyon, FR (1997); *The Beauty of Distance*, 17th Biennale of Sydney, AU (2010); *The Encyclopedic Palace*, 55th Venice Biennale, IT (2013).

Hassan Khan & Andeel

Hassan Khan b.1975 in London, UK, currently based in: Cairo, EG. Studies at: American University in Cairo. Selected exhibitions: *Poetic Justice*, 8th Biennial of Istanbul, TR (2003); *Zones of contact*, Documenta, Kassel, DE (2012), 57th Venice Biennale (2017). Andeel is a serious artist who makes silly art.

Jonah Freeman & Justin Lowe

Jonah Freeman b. 1975 in Santa Fe, USA, currently based in New York, USA. Studies at: New York University, New York, NY, USA (1997). Justin Lowe b. 1975 in Dayton, USA, currently based in Los Angeles, USA. Studies at: MFA at Columbia University, New York, USA (2004). Selected Exhibitions: *Floating Chain (High-Res Toni)*, Marlborough Chelsea, New York, USA (2014); *From DADA to TADA*, Fisher Parrish Gallery, New York, USA (2017), *A good neighbour*, 15th Istanbul Biennale, TR (2017).

Katarina Löfström

Katarina Löfström b. 1970 in Stockholm, SE, currently based in: Stockholm, SE. Studies at: Royal College of Art, Stockholm (2002). Selected exhibitions: The 3rd Seoul International Media Art Biennale, Seoul, KR (2006); La Rochelle International Film Festival, La Rochelle, FR (2009); *Imagine Being Here Now*, 6th Momentum Biennale, Moss, NO (2011).

Simon Mullan

Simon Mullan b. 1971 in Kiel, DE, currently based in: Berlin, DE. Studies at: University of Applied Arts, Vienna, AT (2007); Royal College of Art, Stockholm, SE (2009). Selected exhibitions: The 7th Busan International Video Festival, Busan, KR (2010); 13th Festival de cinema independent de Barcelona, ES (2013); *Something Else*, OFF Biennale, Cairo, EG (2015).

Quay Brothers

Quay Brothers b. 1947 in Norristown, USA, currently based in: London, UK. Studies at: Royal College of Arts, London (1969) Selected exhibitions: *Quay Brothers on deciphering the pharmacist's prescription for lip-reading puppets*, Museum of Modern Art, New York, USA (2012); *Through the weeping glass*, The Delaware Center for Contemporary Arts, Wilmington, USA (2012); *The Quay Brothers – Phantom Museums*, The Museum of Modern Art, Hayama, JP (2016).

Jan Švankmajer

Jan Švankmajer b. 1934 in Prague, CZ, currently based in Prague, CZ. Studies at: College of Applied Arts, Prague, CZ. Selected exhibitions: *Heaven*, 2nd Biennale of Athens, GR (2009); 54th Venice Biennale, IT (2011); *Metamorfosis. Visiones fantásticas de Starewitch*, Švankmajer y los hermanos Quay, Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Barcelona, ES (2014).

Børre Sæthre

Børre Sæthre b. 1967 in Oslo, NO, currently based in: Hamar, NO and New York, USA. Studies at: Master Studio, National Academy of Fine Arts, Oslo, NO (1998). Selected exhibitions: *I've been guilty of hanging around*, Participant Inc, New York, USA (2006); *Greetings to Futures Past*, PS1, New York, USA (2009); *Untitled (Wardencllyffe Tower)*, Mudam, Luxembourg, LUX (2012).

Johan Thurfjell

Johan Thurfjell b. 1970 in Stockholm, SE, currently based in Stockholm, SE. Studies at: Konstfack University of Arts and Craft, Stockholm, SE (2002). Selected exhibitions: *Past/Present/Forever*, Buia Gallery New York, USA (2005); *If you tell a story you add more*, Gallerie der Künstler, Munich, DE (2016); *The First Sculpture*, Galerie Nordenhake, Stockholm, SE (2018).

Vi byter skulpturer med varandra

Under Borås Internationella Skulpturbiennial 2018 sker ett parallellt satellitprojekt med ett regionalt skulpturutbyte. Skulpturbiennalen utvidgas och får tre satelliter – Skövde, Uddevalla och Ulricehamn. Borås lånar ut tre skulpturer och i gengäld lånas tre skulpturer in från nämnda kommuner. Att regionalisera internationellt intressanta festivaler är ett koncept utvecklat av Västra Götalandsregionen tillsammans med Kommunalförbunden.

Många av kommunerna inom Västra Götalandsregionen har få samtida skulpturer och i urvalsprocessen uppstod idén att låna in äldre klassiska skulpturer till Borås för att ställa frågor kring forna ideal och hur vi i vår samtid förhåller oss till alla skildringar av nakna kvinnokroppar som finns representerade i det offentliga rummet. Två skulpturer från Skövde och Uddevalla kommer att placeras i relation till skulpturen *Galathea* av Nils Möllerberg i Borås stadspark. Vanligtvis kanske dessa skulpturer passeras obemärkt förbi men vad händer när de placeras tillsammans?

De tre skulpturer som Borås kommer att låna ut är Maria Miesenbergers *Human Ostrich* till Ulricehamn, Ulf Rollofs *Octopus* till Uddevalla och Tony Craggs *Declination* till Skövde. Skulpturerna som lånas in till Borås är Matti Haupts *Vadande flicka*, 1940, från Uddevalla, Ivar Johnsons *Såningsmannen*, 1950, från Skövde och David Myrvolds *Stubbe (Yggdrasil)*, 2018, från Ulricehamn.

Bakgrund

Som en del av Borås internationella skulpturbiennial 2016 bytte Ulricehamn och Borås kommun varsin skulptur med varandra i ett gemensamt projekt med medel från Västra Götalandsregionen och Sjuhärads kommunalförbund/Boråsregionen. Syftet var att fler kommuner i Sjuhärad skulle bli en del av Borås Stads skulpturprofilering. Genom att byta skulpturer och placera dem på nya platser i de respektive kommunerna skapades en debatt och ett samtal som innebar ett ökat fokus på konst i det offentliga rummet. Projektet fick stor uppmärksamhet i medier och bidrog till att biennalen utvidgades regionalt.

Projektledare: Victoria Klaiber Svensson, kulturstrateg Ulricehamns kommun

Matti Haupt, *Vadande flicka* (1940).

Ivar Johnsson, *Såningsmannen* (1950).

Trading Sculptures

A parallel satellite project for regional sculpture exchange will take place during the 2018 Borås International Sculpture Biennial. The Biennial is extended with three satellites: in Skövde, Uddevalla and Ulricehamn, who will borrow a sculpture each from Borås and in return lend the city one of theirs. Regionalising internationally oriented festivals is a concept that was developed by the Västra Götaland region together with the local federations.

Many of the municipalities in the Västra Götaland region have few contemporary sculptures, and during the selection process the idea was broached to lend older classical sculptures to Borås, to highlight past ideals and questions about how we relate today to the many images of nude female bodies in the public sphere. Two sculptures from Skövde and Uddevalla will be juxtaposed with the sculpture *Galathea* by Nils Möllerberg in the Borås city park. Normally, these sculptures might pass unnoticed, but what happens when they are grouped together?

Borås will be lending Maria Miesenberger's *Human Ostrich* to Ulricehamn, Ulf Rollof's *Octopus* to Uddevalla, and Tony Cragg's *Declination* to Skövde. The sculptures being lent to Borås in return are Matti Haupt's *Wading Girl* (1940) from Uddevalla, Ivar Johnson's *Seedsman* (1950) from Skövde, and David Myrvold's *Tree Stump (Yggdrasil)* (2018) from Ulricehamn.

Background

As part of the Borås International Sculpture Biennial in 2016, Ulricehamn and Borås exchanged one sculpture each in a joint project funded by the Västra Götaland region and the Sjuhärad local federation/Borås region. The idea was to include further municipalities in Sjuhärad in Borås City's sculptural initiative. Exchanging sculptures and installing them in new places in each respective municipality encouraged debates and a discussion that led to increased focus on public art. The project got wide media coverage and helped spread awareness of the Biennial in the region.

Project manager: Victoria Klaiber Svensson – Arts Strategies, Municipality of Ulricehamn

Befintliga skulpturer i Borås

Sedan den nära nio meter höga Pinocchioskulpturen *Walking to Borås* av Jim Dine avtäcktes 2008 har en vitaliserande förtätning av den offentliga konsten gjort staden känd som "skulpturstaden".

I anslutning till de tillfälliga verken i 2018 års internationella skulpturbiennial finns det möjlighet att bekanta sig med de redan befintliga skulpturerna som finns i stadskärnan. I ett stråk som sträcker sig från *Walking to Borås* till Jaume Plensas *House of knowledge* presenterar vi ett urval av skulpturer som tagit plats i Borås genom åren. Väl framme vid *Textile Fashion Center* finns det flera verk att upptäcka även inomhus där ni samtidigt kan passa på att ta del av Textilmuseets utställningar.

Existing sculptures in Borås

Ever since the almost nine metres tall Pinocchio sculpture *Walking to Borås* by Jim Dine was unveiled in 2008, a vitalising public art initiative has made a name for Borås as the "City of Sculpture".

During the temporary 2018 International Sculpture Biennial, you also will have the opportunity to learn more about existing sculptures in the central parts of town. Along a track that takes you from *Walking to Borås* to Jaume Plensa's *House of Knowledge*, we present selected sculptures that have featured in Borås over the years. The road ends at the *Textile Fashion Center*, where further works are shown indoors, and where you can also visit the Textile Museum's exhibitions.

Xavier Veilhan
Vibration (2014)
Stadsparken

Charlotte Gyllenhammar
Ute (2005)
Södra torget

Jaume Plensa
House of Knowledge (2014)
Textile Fashion Centre

Claes Hake
Dogon (2008)
Stadsparken

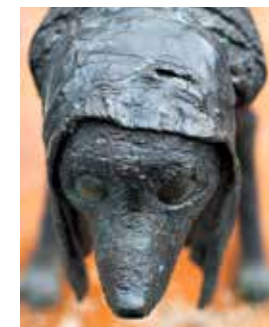
Eva Hild
Wholly (2010)
Torggatan

Jim Dine
Walking to Borås (2008)
Södra änden av Allégatan

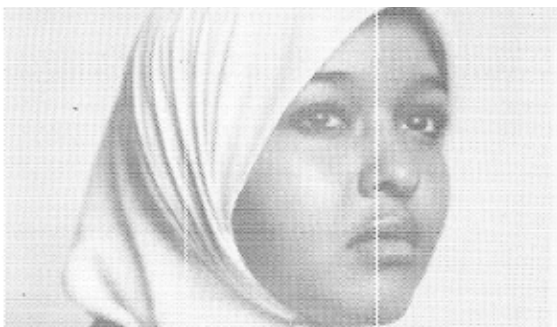

Åsa Maria Bengtsson
Spoon (2016)
Sandwalls plats

Tilda Lovell
Fauna (2010)
Hötorget

Anne-Karin Furunes
Hani (2008)
Kulturhusets fasad

Nils Möllerberg
Galathea (1935)
Stadsparken

Fredrik Wretman
Bodhi (2004)
Viskan vid Röda Kvarn

Anna Stake
Gestalter (2010)
Västerbrogatan

Cajsa Von Ziepel
Pose Plastique (2014)
Textile Fashion Centre

Carl Fredrik Reuterswärd
Non Violence (2010)
Anna Lindhs Park

Bigert & Bergström
Tornado Touch Down (2010)
Resecentrum

Olle Brandqvist
Den nöjde Boråsaren (2008)
Österlånggatan/Skolgatan

Sven Erik Johansson
Ryttaren (2008)
PA Halls Terrass

Marianne Lindberg de Geer
Mate Hunting (2008)
Stadsparken

Sean Henry
Catafalque (2008)
Utanför Borås högskola

Richard Nonas
Borås Surround (1995)
Stora torget

Matthias Van Arkel
Sarkofag L (2016)
PA Halls Terrass

Klara Kristalova
Rådjur (2012)
Textile Fashion Centre

Vill du
veta mer?
Besök vår webbsida.
boras.se/boraskonstmuseum

Borås Konstmuseum / Borås Museum of Modern Art

Öppettider / Opening Hours

Tisdag – Fredag kl. 12.00-17.00

Lördag – Söndag kl. 12.00-16.00

Röda Kvarn: Fredag till söndag kl. 12.00-16.00 fram till 17 juni.
Observera att Christian Jankowskis verk även visas på Borås Konstmuseum under hela biennialperioden.

Guidade visningar / Guided tours

Introduktioner inomhus

Tisdag – Söndag kl. 12.30

Visningar	I konstmuseet	Utomhus
Torsdag	17.30-18.00	kl. 18.00-19.00
Lördag	15.30-16.00	kl. 16.00-17.00
Söndag	15.30-16.00	kl. 16.00-17.00

For guided tours in English, please contact the Museum.

boras.se/konstmuseum

Carl Fredrik Reuterswärd, *Var rädd om jorden* (2010), PA Halls Terrass.

Ett särskilt tack vill vi rikta till / We would like to extend a special thanks to

Medverkande konstnärer och samarbetspartners / Participating artists and collaborators

Andréhn-Schiptjenko
Blank Blank
Borås City Samverkan AB
Borås Pride /RFSL Borås Sjuhärad
BoråsBorås TME AB
Boråsregionen Sjuhärads kommunalförbund
British Film Institute
Caroli Kyrka
Castellum
Codagon Tate Fine Art London
Daniel Marzona
Designstudio Sandra Praun
DITTRICH & SCHLECHTRIEM
Förvaltnings AB Västerstaden
Galerie Chantal Crousel
Galerie Loevenbruck
Galerie Nordenhake
Gió Marconi
Interzone GmbH & Co. KG
Juan-Pedro Fabra Guemberena
Kamel Mennour
Kirseberg Plåt & Mekaniska Verkstad
Kulturförvaltningen, Stockholm läns landsting
Lisson Gallery
Marlborough Fine Art
MTAB Sverige AB
Rodeo Gallery
Röda Kvarn
Servicekontoret, Borås Stad
Skövde kommun
Stema Specialtryck AB, Borås
Uddevalla kommun
Ulricehamns kommun
Utbult Borneby & Co.
Västra Götalandsregionen
Åke Röjland

Kolofon

Konstnärer biennalen / Artists Biennial: Chiara Bugatti, Latifa Echakhch, Nathalie Djurberg & Hans Berg, Jonah Freeman & Justin Lowe, Sofia Hultén, Iman Issa, Christian Jankowski, Hassan Khan, Katarina Löfström, Simon Mullan, Brothers Quay, Børre Saethre, Jan Svankmajer, Johan Thurfjell.

Curator: Power Ekroth

Konstnärer "Regionalt Skulpturutbyte" / Artists "Regional sculpture exchange": Tony Cragg, Matti Haupt, Ivar Johnson, Maria Miesenberger, David Myrvold, Ulf Roloff.

Medarbetare / Co-workers: Robin Alfengård, Lennart Alves, Richard Damm, Aurora Hjalmarsson, Mathias Karlsson, Peter Kondrén, Jon Rundlöf, Ellen Tafferfer och övriga medarbetare.

Redaktör / Editor: Anna Lönnquist

Texter / Texts: Power Ekroth, Eva Eriksson, Anna Lönnquist, Victoria Klaiber Svensson.

Översättning / Translation: Gabriella Berggren

Grafisk formgivning / Graphic design: Brainforest AB

Kartor / Maps: Brainforest AB

Tryck / Print: Stema Specialtryck AB

Papper omslag / Paper cover: 240g Amber Graphic

Papper inlaga / Paper insertion: 120g Amber Graphic

Upplaga / Edition: 10.000

© Borås Konstmuseum / Borås Museum of Modern Art and the artists.

ISBN 978-91-983443

BORÅS KONSTMUSEUM

BORÅS STAD

VÄSTRA
GÖTALANDSREGIONEN